

40 ANYS DE L'APLEC

MANOLO MOLTÓ

A finals de la dècada dels 70 eren temps d'exigir l'Estatut d'Autonomia i hi havia un ressorgiment del valencià, amb cantants, poetes, novel·listes, etc.

Començaven els concerts, trobades de cantants en les diferents llengües del país amb cançons protesta i prou a sovint, quan ja havien començat el concert, s'anunciava per megafonia allò de "por orden gubernativa queda suspendido el acto". De seguida havíem d'eixir dels recintes i a la porta estaven esperant-nos els grisos (la Policia Nacional) que ens acaçaven durant algunes hores, i de tornada a casa molts teníem algun que altre llardó al cos.

Ací en Otos un bon grup de joves organitzats en el Tele-club, decidirem de fer un dia de festa diferent per a reivindicar la nostra llengua i cultura i afegir altres actes a les festes tradicionals. Així va nàixer la festa del 4 d'agost, l'avant-vespra de les festes.

Dia amb música des de primera hora en valencià, des dels altaveus que posàvem a la porta de casa la abadia, dinar de germanor, lectura dels nostres poetes, alguns jocs per als menuts, per la nit algun que altre fanalet i per suposat la quatribarrada penjant en el campanar

Després d'un parell d'anys celebrant-ho i vist el bon acolliment que va tindre eixe dia nou de festa decidirem d'organitzar en el 1979 un aplec de la cançó. Amb molta il·lusió començarem a preparar el lloc, localitzar cantants disposats a vindre i a difondre l'acte amb cunyes en la radio i repartiment i venda de clauers.

Sis artistes i grups actuaren durant diverses hores des de dalt del mur delectant-nos a molta gent de tota la comarca que omplia la plaça i que corejaven les cançons i aplaudien als cantants. Va ser una nit espectacular!

Felix Estop de Castelló de la Plana va ser un dels últims en actuar i la cançó "Amor d'amo" va ser una de les cantades i aplaudides juntament amb "La mort de l'emigrant".

Enguany i amb motiu dels 40 anys del 1er Aplec de la Cançó d'Otos cal fer un record molt emotiu a tots els que participaren i organitzaren aquest acte i, com no, a tots i cadascun dels veïns del nostre benvolgut poble que sempre recolzen i col·laboren amb les iniciatives i esdeveniments programats.

Amor d'amo

De Fèlix Estop

Amor d'amo, aigua en cistella,
diu l'experiència que ja és molt vella.

El jornalero ha matinat
per anar cap a la terra,
que és molt el que té que cavar
i és molt dura aquella terra,
i després d'haver regat
amb la seva suor la terra
pregarà un pobre sou
a qui no ha vist mai la terra.

Enfonsat en un sofà
li preguntarà per l'hort,
i amb la boina entre les mans
li dirà que està molt bo,
i després de fer un cigarro
i una copeta d'anís
baixarà de nou l'escala
d'aquell cèntric i ric pis.

I demà altra vegada
cap al camp a treballar,
perquè l'amo té taronges
té pereres, té olivars...
Ell que és home de negocis
ha sabut fer molts diners;
el jornalero com no és d'eixos
ha d'anar deixant la pell.

I els seus fills sense sabates
i amb pantalons tots vells,
i els de l'amo anar de festa
amb l'esport nou i vermell;
però mai alces la veu,
per cridar que açò és injust,
que et diran que no en saps res,
que el millor és un embut.

Treballa, treballa, treball
treballa i deixa't la pell
per fer molt més ric a l'amor
que en Nadal et dóna un puret,
i no penses si això és lògic,
tu tan sols pots treballar;
com no saps llegir ni escriure
tampoc tens dret a pensar.

